

עמ"ת 23032/10/21 - ו' ס' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 21-10-23032 ס' (עוצר) נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 512515/2021

בפני **כבוד השופט ניצן סילמן**
עוררים
ו' ס' (עוצר)
נגד
מדינת ישראל
משיבים

ההחלטה

1. ערד על החלטת בית משפט השלום בקריות (כב' השופט סימי פרג קימלוב) בתיק מ"ת 21-08-14024 מיום 10.10.21.
2. כנגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות איומים (3 עבירות); כתוב האישום מפרט כי עת התגorer העורר עם הוריו, הטייל אימתו עלייהם, איים עליהם, לרבות איום לרצחם נפש, בכמה הזרמנויות, ואיים כי אם תזמון משטרה ירצח גם אותם שוטרים.
3. אין חולק בדבר קיומה של תשתיית ראייתית לכוארית; העורר לא הציג חלופת מעצר; משכך, נעצר העורר עד תום ההליכים.
4. העורר מכoon חיזיו וטענותו לצרכי 'קציבת' ימי המעצר- אליבא העורר נוכח רף המעשה, עליה החשש כי ימי מעצרו יעלו על העונש הצפוי לו, ומשכך, עלול הוא להיענש ביתר, עוד טרם הוכחה אשמתו. בנסיבות אלו, טען העורר, כי יש להפעיל קציבה של ימי המעצר, שאינה בהיקף 9 חודשים זאת מכוח נוסחו של סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרם).
5. העורר הפנה לפסיקה רובה בנושא.
6. לאחר ששלתני הדברים סבורני כי דין העורר להידחות; המקירה Dunn אינם מתאים לקציבה לא מבחינת העושה, לא מבחינת ההליך ולא מבחינת סוגית המעשה.
7. טרםادرש לסוגית הקציבה רואה אני להידרש לטעמה המרכזי- היחס בין משך המעצר לעונשה הצפואה; נושא זהណון לא אחת בפסיקה (ראה בש"פ 634/10 אפללו בנושא). כלל, הורה כב' בית המשפט העליון, כי במסגרת שיקולי המעצר או העדפת החלופה, יש להביא בחשבון גם העונשה הצפואה.
8. אלא שהוראת שקלול העונשה הצפואה אינה שיקול בלבד; סופו של יום שאלת המעצר הנה שיקילה של סיכונים.
9. בעבירות אלמ"ב, במיוחד בעבירות האיום, לא אחת העונשה אינה ברף גבוהה; חרף זאת לא אחת מפנות ערכאות

הדין נאשימים למסקירים, וניתנים צווי מעצר בין לתקופה מהותית ובין לתום ההליכים.

10. הטעם לכאן כי החשש אינו רק מפני הישנות העבירה עצמה (איום או אלימות שיכל ותיה ברף לא גבוהה באישום המקורי), אלא מפני התמימות האיומ; רף האישום אינו מלמד על רף האיומ; למה הכוונה- טול מצב בו הנוריות האדומות בוהקות- אובייסיביות, רכשנות, קנאה, מעקב, לפרקיו זמן ממושכים; הגבלת צעדים, כשהאישום כולל 'רף' איומים. כ舍ם דבר בנאים נטול עבר.

11. אכן- יכול ורף הענישה בדוגמה לעיל אינו מהגבויים; עם זאת העילה בוהקת, וחרף רף ענישה צפוי, יכול ותנתן החלטת מעצר, גם עד תום ההליכים.

12. מכאן ששאלת הענישה הצפואה הנה שיקול, אך אינה שיקול בלבד.

13. אשר לказיבת- עינתי במקרים שנדרנו בפסקה; אני משוכנע כי התוצאה מתחיבת.

14. אביהו- ככל מסלול קזיבת הנה אחד המסלולים הקיימים לשקלול רף ענישה; הצד מסלול זה קיימת כמובן האפשרות לעיון חוזר, בחלוף זמן, במיוחד כאשר חלוף הזמן עולה כדי רף הענישה הצפוי.

15. היתרון במסלול קזיבת כי זה אינו מותנה בפניה; כמובן גם ככל והגנה לא תעתרו- תשמרנה זכויות הנאשם ע"י הקזיבת.

16. החיסרונו- כי מסלול קזיבת משמש כמעין נבואה מראש, למשך ההליך, להפתוחיותבו, ולאירועים בלתי צפויים.

17. זאת ועוד- בתום אותה קזיבת, ממילא יהיה צורך לקבוע תנאים מחודשים, או אז עליה קושיה- מה אם רמת הסיכון נותרה, אך הנאשם אינו יכול להציג חלופה ראוייה?

18. כבר נפסק כי שופט המעצר אינו נבייא (בש"פ 6742/19 ابو אלהוא) והנה קזיבת הופכת אותו למעין נבייא.

19. רק לאחרונה חיזנו כיצד מועד הוכחות לרוב יורדים לטמיון בשל כוח עליון- התפשטות נגיף; כך, מעת לעת, מתרחש הדבר בשל בידוד בעל דין או בא כוח וכו"ב.

20. הצמדת גג למשך המעצר עלולה לפגוע בהליך, בניהולו, וליצור מעין מניפולציות, כאשר קיימں כל' מובהק בדמות בקשה לעיון חוזר לשקלול אותם דברים בדיק (אגב بش"פ אפללו לעיל עסק בקוראלציה לענישה הצפואה, מסגרת עיון חוזר).

21. בעיון חוזר ניתן יהיה לשקלול חלוף הזמן, אשר ממילא הוגדר כמושג גמיש, באספקט לריה של המסכנות, היקף הענישה, שאלות אשם בניהול, ועוד, מבלי צורך לעסוק בחיזוי או נבייא.

22. על כן, ככל, לטעמי עדיפה דרך זו על פני נביוי ההליך.

23. לגישתי- הסטטיסטיקה למדעה על הדרכ; לא בכך, חרף קיום האפשרות החוקית לבצע קזיבת, העדיפה הפסקה בחלק הארי פניה באמצעות עיון חוזר; במקרים עליהם הצבע העורר אינם רבים.

24. חלק מהמקרים כולל מקרים מיוחדים וקיצוניים (جرائم מוות ברשלנות של תינוקת של בת זוג), חלק מהמקרים עוסקים בנסיבות בענייני שהייתה בלתי חוקית בישראל כשייך המשקל בשאלת הימלטות מאימת הדין ולא בשאלת המ██וכנות, וחלק מהמקרים מורה על קציבה לאחר קבלת תסוקיר, לבחינת נושא המ██וכנות, כשהקציבה הנה למשעה לתשעה חודשים או קרובה לכך.

25. המקרים המיוחדים בהם ניתן יהיה לשקל קציבה, אם בכלל, הנם מקרים **חריגים**, בהם שאלת בירור העובדות אינה קיימת או בהיקף קטן מאד, העילה מצומצמת, **במיוחד בהיבטי מסוכנות**, וטווח הענישה ברור, ונמור. כמו כן צריך להניח כי בתום הקציבה תוצאה ותונחנה ערובות נאותות ומערכות סבירים, וגם אם תבוצע קציבה לא יהיה חשש מהתוצאות קיצון צזו או אחרת.

26. מהכא להtmp- במקורה בפנינו, כפי שציינתי בפתח הדברים, אין מדובר במקורה המתאים.

27. אשר לעשוה וספקלהית המעשה- מדובר למי שאיים איזומים ברף גובה, כלפי הוריו, בשרו ועצמו; השמעת איזום ברכח כלפי הורים מלמדת, לעצמה, על ח齊ית גבול וחוסר שליטה עצמית, המעלים מסוכנות.

28. העולה- בעל הרשעה רוחקה בגנבה; בית המשפט צין כי מדובר במי שלהתרשומות מכוור לסמים; אלמנט נוסף המגביר מסוכנות.

29. העורר הופנה לחווות דעת פסיכיאטרית מהלך ההליך; אינדיקציות לעצמן מעולות חשש מסוכנות. חוות הדעת תמכה בהתרשומות כי מדובר בעורר מכור.

30. חמור מכך- בחוות הדעת צוין במפורש- "...אבחן עם הפרעות על רקע שימוש התמכרות מתמשך בחומרים פסיכואקטיביים מרובים, הפרעת אישיות, ובעבורה מצבים פסיכוטיים חולפים". אבחנה זו לעצמה יוצרת חשש כבד שמדובר בעורר מסוכן באופן קיצוני.

31. לפיכך, גם בהינתן רף הענישה הצפוי, ספק אם זהו המקום לשקל קציבת מעצר.

32. לא זו אף זו- ב"כ העורר הבahir ברחל בתר הקטנה, כי למשעה אין בידו חלופה; אין מדובר בקציבת מעצר לשם שkeitת הרמות עתידית במקום המאיין מסוכנות; הקציבה הנה לשם שחרור ללא תנאי או קרובה לכך; נסיבות המקירה, בוודאי לעת זו, איןן אפשרות שkeitה כאמור.

33. אחרון-ומרכז לעצמו- מועד השמייה בתיק קבוע בעוד כמספר שנים. בית המשפט קמא סבר כי בהינתן קיום המועד, ומגרן חקירות המתלוננים, ניתן יהיה לבצע הערכה מחודשת.

34. קרבת המועד לעצמה מקהה עוקץ טענות הקציבה.

35. בשילוב כלל הטעמים לעיל מסקנתי כי לא נפלת טעות בהחלטת בית המשפט קמא.

36. העරר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ב, 13 אוקטובר 2021, בהעדך

הצדדים.